

Stærke almene dagtilbud

Roskilde Kommune ønsker en omstilling, hvor flere børn og unge skal indgå i et fællesskab i deres nærområder. Vi er bekymret for den omlægning som kommunen lægger op til allerede sker med budget 2025, da tidslinjen for hvornår og hvordan disse tiltag sættes i værk ikke er konkret beskrevet.

I dagtilbud er vi dygtige til tidlig indsats. Vi forebygger og opspore udsatte børn og familier i en tidlig alder, hvor vi kan sætte tidligt ind og give dem den bedste støtte og vejledning. Vi ved, at tidlige- og forebyggende indsatser i de tidlige år af et barns liv, er afgørende for at barnets senere trivsel og muligheder for udvikling og læring. Vi mener derfor det er helt centralt også at tilgodese og tilføje ekstra ressourcer til dagtilbuddene når denne omlægning er på tale. Det kan blandt andet ske ved, at tænke en bedre normeringen for dagtilbud, særligt hvis vi skal til at have flere børn med specialpædagogiske behov. Hvis denne omstilling skal lykkes, ser vi det som en nødvendighed, at pædagog andelen kommer op, hvis vi fortsat skal kunne levere god kvalitet i dagtilbuddene. Vi ser positivt på, at Roskilde Kommune ønsker at give det pædagogiske personale et kompetenceløft. Her finder vi det yderst relevant, at dette sker for samlet medarbejder grupper.

Det pædagogiske personale, der til dagligt arbejder inden for normal området har ikke specialpædagogiske kompetencer, som nogle andre specialister der brænder for det arbejde. Hvis Roskilde Kommune fortsat ønsker at være en attraktiv kommune at arbejde i og ønsker at fastholde de dygtige medarbejdere der arbejder i husene samt rekruttere nye, så skal der sættes markant ind på hele denne omstillings tanke.

I budget teksten nævnes det, at der skal være flere medarbejdere med specialpædagogiske kompetencer på almen området. Det nævnes blandt andet at ressource teams skal understøtte omstillingsprocesserne, så der vil være faste samarbejdspartner og let adgang til lokal sparring. Dette ser vi som et relevant tiltag, der dog ikke et der kan stå alene. Vi ønsker konkret hænder til at løfte opgaven, når vi står med dilemmaet om at tilgodese det enkelte barn med særlige behov kontra det store børnefællesskab med de 24 andre på stuen. Vi oplever, at den nuværende sparring med PPR kan være udfordret af de rammer, der er for tiden pr. barn, samt at det kan være svært at få adgang til sparring fra alle de relevante faggrupper, som ikke altid er repræsenteret i processen. Dette gør, at vi til tider mangler den nødvendige tværfaglige indsigt for at kunne understøtte børnene bedst muligt. Vi er derfor bekymret for, hvordan arbejdsforholdene vil komme til at se ud, hvis vi skal rumme flere børn med specialpædagogiske behov.

Et konkret forslag til at forbedre normeringen og hjælpe de børn der har brug for det, kunne være at man gentænkte PPR's rolle fra at være observerende og vejledende til at være direkte understøttende i praksis.

Vores bekymringer ligger ikke kun hos de børn der skal inkluderes, men også på de almene børn. Begynder de at kopierer de udsatte børns adfærd, da de kan se det udløser særlige muligheder og ofte en voksens kontakt meget hurtigt?

Derudover ønsker vi færre børn pr. kvadratmeter, så alle uanset behov for støtte har plads til at trives. Vi finder det vanskeligt at skabe ro og fordybelse til aktivitet og leg i et rum med 24 børn, 3 ansatte og 2 specialpædagoger. Udsatte børn har ofte svært ved at deltage i fællesskabet hvis de ikke føler der er nok 'luft' omkring dem, hvilket kan føre til udad reagerende adfærd.

Afslutningsvis stiller vi os nysgerrige på, hvor grænsen går mellem at blive inkluderet eller fortsat visiteres til specialtilbud. Hvem skal beslutte dette og ud fra hvilke kriterier?